

‘MOOI FIETSJE, SCHAT’

WAT MOET ROSE WEL NIET DOEN OM VAN DIE EEUWIGE NEGATIEVE VOOROORDELEN AF TE KOMEN? NÓG BETERE FIETSEN MAKEN? DAT ZAL LASTIG WORDEN, ZO CONCLUDEERT LÉON VAN BON NA UITVOERIGE TESTRITTEN MET DE X-LITE CW. NU NOG ZIJN VRIENDIN OVERTUIGEN.

TEKST EN FOTO'S: LÉON VAN BON

Toen Heinrich Rose in 1907 een kleine fietsenwinkel in het Duitse Bocholt begon, had hij nooit durven dromen waar dat allemaal toe zou leiden. Inmiddels heeft Rose twee grote winkels, in München en Bocholt, maar het bedrijf is vooral groot geworden dankzij haar postorder- en later online-verkoop. Sinds 1994 produceert het ook zelf fietsen; eerst onder de naam Red Bull, de laatste zes jaar gewoon als Rose. Het nieuwste exemplaar staat voor me in een doos, en ik mag hem testen: de X-Lite CW.

AERO FIETS

Even het stuur rechtzetten, het voorwiel erin, het zadel afstellen en de fiets is klaar voor vertrek. Hij oogt mooi en snel. CW is afgeleid van de coëfficiënt die wordt gebruikt om de luchtweerstand weer te geven: de Cw-waarde. Het is dan ook een echte aero fiets, dat zie je aan alles: de vorm van de buizen, het stuur, de zadelpen en de wielen. Ik ben onder de indruk. De rood-wit-zwarte kleurschakering versterkt het race-uitendlijk. De X-Lite CW wordt ook in chic matzwart geleverd en is dan een paar gram lichter. Maar daar maal ik niet om: deze kleuren hebben wel wat. Mijn vriendin komt binnen. Ze vindt het ook een mooie bolide. "Jammer dat het een Rose is", zegt ze. Ik lach, maar schrik ook een beetje. Ik had niet ver-

wacht dat Rose bij haar een dergelijk gevoel zou oproepen. Ze legt zelfs verbanden met Otto en Wehkamp. Ik probeer haar nog te overtuigen dat je zo niet hoeft te denken, maar ik weet niet of ik daar uiteindelijk in geslaagd ben.

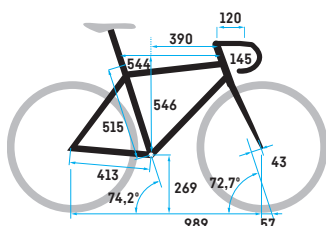
'DEUK'

Over het frame heeft Rose duidelijk nagedacht. *Designed en engineered in Germany* staat er onder aan de zitbuis. Gemaakt van High Modulus Aerospace Carbon Fibre T40/60, een hoogwaardig licht carbon. Opvallend aan het frame is de rechtopstaande zadelpen. Dit heeft ook effect op je zithouding, omdat je niet automatisch naar achteren

gaat als je hoger komt te zitten. Ik heb persoonlijk geen enkel probleem om de fiets goed af te stellen. Net als veel andere moderne fietsen heeft ook de X-Lite CW drie gaten voor de bidonhouder op de schuine buis. Wanneer je een enkele bidonhouder plaatst, is de meest aerodynamische plek zo ver mogelijk naar beneden. Op de plaats van bevestiging zit ook nog een 'deuk' in de onderbuis om het geheel nog minder luchtweerstand te geven. De achtersvork heeft ook een speciale vorm. Hij loopt iets wijder uit op de plek waar hij aan de zitbuis bevestigd zit, en is daar horizontaal in plaats van diagonaal. De direct mount-achterrem

ROSE X-LITE CW-4000 >>> + Dura-Ace 9100 // + puur aero // - comfort // - aero frame & kabels, liever Di2

Model/uitvoering	X-Lite CW-4000 € 4422,- compleet
Frame/voorvork	carbon/carbon
Gewicht	1050/380 gram, 7,20 kg
Groep	Shimano Dura-Ace 9100 52/36, 11-28
Wielen	Mavic Cosmic Pro
Banden	Mavic Yksion Pro 25 mm
Zadel en -pen	Selle Italia SLR/Rose
Stuur en -pen	Profile/Profile
Maten	51 t/m 62 cm
Torsiestijfheid	100
Bracketstijfheid	48
Webadres	www.rosebikes.nl

ONZE CIJFERS

Imago	6,0
Kwaliteit	8,0
Prijs/kwaliteit	8,0
Meetwaarden	7,5
Praktijk	9,0
Eindcijfer	8,0

IK TREK AAN DE PEDALEN EN WEIGER TERUG TE SCHAKELEN. DE ROSE HEEFT ER NET ZO VEEL PLEZIER IN ALS IK

is mooi weggewerkt onder het bracket. De voorrem zit op de traditionele plaats en is ook direct mount. De zadelpen-klem is fraai weggewerkt in het frame. De kabeldoorvoeren zien er ook netjes uit. Het frame is geschikt voor elektronisch schakelen én schijfremmen. Dat is handig voor als je ooit een keer wilt overstappen, en het houdt ook de productiekosten lager.

RONDJE HOLTERBERG

De zon schijnt en ik heb de tijd om te knallen tijdens een rondje Holterberg. Ik stap op en merk gelijk dat ik hier met een echte racer van doen heb; ik zit diep en hij stuurt heel direct. Dit is een kolfje naar mijn hand. Het gevoel is gelijk goed, net als mijn benen. De wind staat ook al gunstig. Op de lange rechte stukken blaast hij net schuin van achteren. De grote plaat gaat erop en ik geef gas. De Rose geeft geen krimp. Hij is ook opvallend stil: geen rammelende remkabels of kraakjes. Het enige wat ik hoor, is de wind die langs mijn oren suist.

De eerste indruk is prima. Ook als ik vol door de bochten ga, stuurt de X-Lite CW heel direct. Ik geniet ervan. Op de heuveltjes trek ik door en ook dat gaat

uitstekend. Ik zet nog eens vol aan; de fiets voelt stijf en ik schiet vooruit. Ik kom thuis met een gemiddelde van 36,1 kilometer per uur. Zo'n eerste ritje zegt natuurlijk niet alles, maar voorals-nog ben ik onder de indruk.

SIEBENGEIRGE

Tijdens de kerstdagen ben ik bij mijn Duitse schoonfamilie in een plaatsje onder Bonn. Ze zijn er druk bezig met het voorbereiden van het kerstdiner als ik mijn fietskleren aantrek. Ik ga het Siebengebirge trotseren. Ze kijken me aan alsof ik gek ben geworden. Alleen mijn vriendin is jaloers. Die was ook liever een stuk gaan fietsen. Het Siebengebirge lijkt qua moeilijkheidsgraad een beetje op de Ardennen. Ik kan mij dus prima uitleven. Voordat ik opstap, kijk ik nog even naar de fiets. Wat een vette bak is het eigenlijk. Ik rij het dorp uit en zit gelijk op een klim van 6 kilometer. Niet steil, zo'n 3,5 procent, maar het loopt wel omhoog. Het voordeel is dat ik geen gelegenheid heb om het koud te krijgen. De fiets zit goed en als ik aanzet, reageert hij zoals het zou moeten. De remmen staan erg strak afgesteld en lopen aan als ik uit het zadel ga. Ik zet de voorrem daarom wat losser. Probleem verholpen, en het remt ook prettiger. Strak afgestelde remmen geven mij het gevoel dat ik minder controle heb over de remkracht. Boven volgt een golvend stuk. Naar beneden merk ik dat er een heerlijke loop

zit in de fiets. Hij is stabiel, zelfs als de snelheid tegen de 70 kilometer per uur gaat. Ik hou makkelijk de controle en dit geeft me vertrouwen. Ook mijn standaard schudtest – in een afdaling test ik de stijfheid door het stuur snel heen en weer te bewegen – komt hij redelijk goed door.

ADELAAR

Ik krijg een knikje omhoog en ik trek door. In de verte zie ik een bordje met een vliegende adelaar. Dat moet de top zijn. Ik zet nog eens aan. Rechts, links, ik trek nog eens extra aan de pedalen en weiger een tandje terug te schakelen. De Rose lijkt er net zo veel plezier aan te beleven als ik. Hingend kom ik boven. Lekker hoor...

In de afdaling moet ik even aan schijfremmen denken. Zou ik die nu willen hebben of niet? De weg is nat en de lucht zo vochtig dat het lijkt alsof het regent. De Mavic Cosmic-wielen hebben een aluminium remrand en dat remt over het algemeen beter dan volledig carbon velgen. De weg slingert zich door de bossen heen. Sommige plaatsen zijn bezaaid met bladeren en ogen glad. De afdaling is een procent of 6, dus goede remmen zijn gewenst. Ik rij flink door en toch heb ik geen

❶ Strakke vork, dito wielen.

❷ Dat je onderweg wel zeker weet op welke fiets je zit.

❸ Direct mount-rem onder het bracket.

enkel probleem om op tijd te remmen. Na de bochten zet ik vol aan en duik de volgende bocht in. Niet te snel, het is glad, denk ik bij mezelf. Het gaat allemaal goed. Het gevoel is duidelijk anders en de remweg lijkt ook langer dan bij schijfremmen. Toch heb ik geen moment het gevoel gehad dat ik geen controle heb. Met andere woorden: schijfremmen prima, maar vandaag heb ik ze niet gemist.

ENTSCULDIGUNG

Ik draai scherp naar rechts. De Petersberg. De benen voelen matig, maar ik probeer zo snel als het gaat naar boven te rijden. 2,2 kilometer tegen 8,3 procent doet pijn. Met verzuurde benen geniet ik van het uitzicht als ik op de top sta. Ondanks dat het geen geweldig weer is, is het uitzicht magnifiek. Maar kom, tijd om af te dalen. Ik dwaal nog wat rond en geniet van de fiets. Hij herinnert mij aan mijn koerstijd. Vlammen, gas geven en genieten. De weg wordt smal en duikt naar beneden. Ik volg de bordjes van het fietspad. Plotseling sta ik voor een semi-verhard pad... Terug betekent weer klimmen. Mijn benen geven aan: terug naar huis, een warme douche en het kerstdiner. Ik twijfel. Ik kijk nog even op mijn gps en beslis dan om twee kilometer semi-verhard naar beneden te rijden. Het is

1 De cockpit van Profile Design mag worden gezien.

2 Deze X-Lite CW is afgemonteerd met velgremmen, maar hij is er ook met schijfremmen.

een hele onderneming en af en toe een beetje gekkenwerk, maar ik kom heelhuids beneden en de fiets doet het ook nog prima.

Ik sla nog eens rechtsaf, draai Bad Honnef in, en even later sta ik weer voor de deur van het huis waar ik moet zijn. Ik zie eruit als Zwarte Piet, of beter gezegd: Modderpiet. De fiets is al net zo smerig als ik. Ik ben voldaan, maar mijn schoonmoeder iets minder, als ik mijn smerige fiets door de woonkamer naar het balkon draag... *"Entschuldigung"*, zeg ik in mijn beste Duits.

PRIMA AFMONTAGE

Naast de Mavic Cosmic-wielen is ook de rest van de afmontage mooi. Het aero stuur van Profile Design is van carbon, ziet er fraai uit, en ligt prima in de hand, ook wanneer je je handen boven op het platte aero deel hebt. Het zadel dat standaard op de fiets zit, de Selle Italia SLR Lite Flow, heb ik vervangen door mijn eigen zadel. Niet dat Selle Italia slecht is, maar een zadel blijft toch iets persoonlijks. De fiets komt verder met de mechanische topgroep Shimano Dura-Ace en direct mount-remmen. Dat schakelt en remt als een tierelier. Het enige nadeel aan een rem onder het bracket is dat je hem volgens mij niet al te gemakkelijk iets losser kunt zetten.

De zadelpen kun je omdraaien, waardoor je veel verder naar voren komt te zitten. Dit is gedaan zodat je de fiets ook kunt gebruiken voor de triatlon.

ECHTE RACER

Inmiddels ben ik na een paar ritten weer terug in Nederland. Ik ben benieuwd hoe de fiets het in mijn vertrouwde omgeving doet. Het is nog steeds vochtig en koud buiten. Op kou kun je je kleden, werd me als kleine jongen al verteld. Dat schijnt

nog steeds zo te zijn. Ik plan een iets langere tocht: honderd kilometer lijkt me in dit weer ruim voldoende. Ik probeer flink tempo te houden, maar de kou en de wind remmen me duidelijk af. Het wordt afzien vandaag. Heel comfortabel is de X-Lite CW niet. Logisch, het is een echte racer en zo'n fiets zal niet voor iedereen geschikt zijn. Maar persoonlijk vind ik hem heerlijk rijden. Ook na een dikke drie uur voelt hij nog steeds prima aan.

REPUTATIE

Voor 4422 euro heb je de Rose X-Lite CW-4000 zoals hier getest bij je thuis staan. Een mooie prijs voor een mooie fiets. Wat wil je nog meer? De fiets maakt zijn eerste indruk helemaal waar. Ik vind het een heerlijke bolide, echt mijn ding. Een echte racer, dat wel. Een mooie machine waar duidelijk over nagedacht is. Zijn gewicht zal met pedalen net iets boven de 7 kilogram uitkomen. Prima voor een aero fiets. Dat het een Rose is, is voor mij persoonlijk geen probleem, maar om me heen hoor ik nog regelmatig mensen die daar anders over denken. Voor hen blijft Rose een online winkel en een prijsvechter, een reputatie waar het maar moeilijk af lijkt te komen. Maar of je je daar daadwerkelijk iets van moet aantrekken? Persoonlijk denk ik van niet. Ik geef niets om merken. Als het goed is, is het goed. Natuurlijk is bij een onbekend merk de vraag hoe het zit met de garantie en dergelijke. Maar wat dat betreft hoeft je je bij Rose geen zorgen te maken: dat is bij de Duitsers allemaal prima geregeld.

Ik kijk nog even op de website van Rose naar wat andere racers. Mijn vriendin kijkt over mijn schouder mee en zegt: "Hmm, dat is misschien wel wat voor mij." Ik kijk haar lachend aan en zeg: "Mooi fietsje, schat." ●